

[Hendriksen.]

maalet med Hensyn til Garantifondens Tilvejebringelse. I Betragtning af, at Solidaritetsprincippet i øvrigt er forladt i Forslaget, finder jeg det overmaade rimeligt, at man forlanger, at Stødpuden paa 1 Mill. Kr. for de 20 Mill. Kr., som Staten skal gaa ud i Risiko med, indbetales fuldt og helt til Garantifonden.

Med disse Ord skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Staurning): Jeg takker Flertallet for den Tilslutning, der er ydet til Lovforslaget, og kan tiltræde de Ændringer, der er foreslaaet af Udvalget, hvorimod jeg maa fraraade de Ændringsforslag, som et Mindretal har stillet, og navnlig det, der angaar § 1, og som efter min Mening vilde være ensbetydende med, at denne Hypotekkasse ikke kom i Virksomhed, selv om Lovforslaget blev vedtaget. Det er meget muligt, at det ærede Medlem Hr. Elmquist har Ret, naar han siger, jeg har set for pessimistisk paa det, men dels har jeg den Vane at vedstaa Overenskomster, jeg indgaar, og Aftaler, jeg træffer — det er maaske en daarlig Vane, men den har jeg nu en Gang —, og dels tror jeg, at Folk, naar de afgiver Erklæringer til mig, taler Sandhed — det er maaske ogsaa en Fejl, det indrømmer jeg, man kan nu og da lide Skuffelser. Da jeg nu altsaa har faaet den Erklæring fra de Folk, der staaar som interesserede i dette Foretagende, at hvis Ændringsforslaget til § 1, som det ærede Medlem Hr. Elmquist er Ordfører for, vedtages, falder hele Sagen, saa har den ikke deres Interesse, saa kan de ikke gennemføre den, maa jeg tro, dette er rigtigt, og da jeg mener, det har Interesse for Skibsfartserhvervet at faa denne Institution, og da der baade gennem det foregaaende Ministerium og dette Ministerium er forhandlet med denne Part om Sagen og truffet Aftaler om, at den skulde løses paa dette Grundlag, har jeg ikke mindste Anledning til at mistro de Folk eller løbe fra det Standpunkt, jeg er gaaet ind for. Om dette er Pessimisme, eller hvad det er, kan det ærede Medlem Hr. Elmquist for mig tage, som han vil.

Hvad angaar Realiteten i det Ændringsforslag, at Millionen, Garantikapitalen, skal indbetales, og at dette skal være Erstatning for, at man ikke fra Redernes Side giver den solidariske Garanti, som man ved forskellige andre lignende Foretagender har, skal jeg erkende, at det kunde være meget godt, hvis de enten kunde yde den solidariske

Garanti eller indbetale disse Penge, men det er ikke, fordi det i og for sig er nogen praktisk Foranstaltning, at de indbetales, der er ikke mindste Tvivl om, at det er en upraktisk Foranstaltning, eftersom denne Kasse ikke skal bruge nogen Driftskapital, og der vil være Vanskeligheder ved at faa Kapitalen anbragt og forrentet paa behørig Maade. Deri har Skibsrederne utvivlsonst Ret, og hvis man i øvrigt anser de Selskaber, der har tegnet Kapitalen, for at være gode nok, ser jeg ærlig talt ikke, at der er nogen stor Forskel paa, om de har tegnet den og stillet deres Værdier som Sikkerhed, eller de har indbetalt dem og derefter forvolder Kassen den Vanskelighed at skulle frugtbargøre ogsaa den Million Kroner, for den Forskel er der nemlig. Det ærede Medlem Hr. Elmquist sammenlignede dette med Aktieloven og de almindelige Aktieselskaber, men der er den væsentlige Forskel, at dette ikke er et Aktieselskab, der som en Skotøjsfabrik eller andet skal have en Driftskapital; hver Gang der skal udlaanes Penge, skal de skaffes paa den i Loven angivne Maade og ikke af den Million, der er tegnet som Garantikapital, den skal kun tjene som Sikkerhed for de Tab, der kan forvoldes ved de Laan, der udstedes, og tror man paa de paagældende Personer og Selskaber, maa man gaa ud fra, at de Værdier, de raader over, er tilstrækkelige til at yde denne Dækning ved senere Indbetaling. Men altsaa, bortset ogsaa fra saadanne praktiske reelle Hensyn maa jeg mene, at naar man fra den paagældende Komités Side erklærer, at hvis dette vedtages, er det et Brud paa de Forudsætninger, under hvilke Pengene er tegnet, og saa bortfalder hele Sagen, saa maa jeg gaa ud fra, at det er rigtigt, og saa ved jeg altsaa, at hvis dette Ændringsforslag Nr. 1 vedtages, saa bliver der ikke noget af denne Sag, som skulde tjene til at forny og udvikle den danske Skibsfart — denne ikke uvæsentlige Næringsgren, som dette maa siges at være for Landet.

Der er derfor, efter at jeg har sagt dette, ingen Anledning for mig til at opholde mig ved de øvrige Ændringer, bortset fra en enkelt, nemlig den, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Elmquist omtalte, Ændringsforslag Nr. 10 til § 4, som jeg ogsaa har nægtet Tilslutning til, ikke fordi det i og for sig vilde være urimeligt at have Bestemmelser om, paa hvilken Maade man til sin Tid skal dele, hvad der maatte være af Overskud, men fordi det forekommer mig at være et urimeligt Forsøg paa at binde en fremtidig Rigsdag. Det er ved Lovens § 4 bestemt, at naar den og den